

2000000049571

2025

Передплатний індекс
22771

Вартість видання з доставкою

1 місяць (4 виходи) – 53 грн
3 місяці (13 виходів) – 159 грн
6 місяців (26 виходів) – 318 грн
12 місяців (52 виходи) – 636 грн

Вартість передплати у редакції
(без доставки)

1 місяць (4 виходи) – 45 грн
3 місяці (13 виходів) – 135 грн
6 місяців (26 виходів) – 270 грн
12 місяців (52 виходи) – 540 грн

www.vin-gazeta.net

№ 38
(3758)

ціна
5 грн

19 вересня
2025

П'ЯТНИЦЯ

ВІННИЦЬКА Газета

часопис вінницької громади

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ І СЛАВА ГЕРОЯМ, ПОЛЕГЛИМ ЗА УКРАЇНУ!

МУРАВСЬКИЙ ОЛЕКСАНДР
ІВАНОВИЧ

12 вересня Вінницька громада прощалася з полеглими військами **Олександром Муравським** та **Володимиром Щербю**.

Олександр Муравський долучився до захисту Батьківщини торік. Був старшим матросом у складі 15-го окремого полку підтримки морської піхоти, брав участь у бойових діях у лавах 39-ї окремої бригади берегової охорони. За старанність, ініціативність, вірність військовій присязі був відзначений грамотою командування частини. Загинув 1 вересня поблизу села Тягинки Бериславського району Херсонської області. Воїну було 36 років.

Народився **Олександр Муравський** 25 жовтня 1988 року у Західному Сибіру, де батько перебував на заробітках. Коли мав лише п'ять років, в автокатастрофі обірвалося життя його матері, після чого разом із татом повернувся до Вінниці. Тут **Олександр** закінчив школу № 16 і Київський інститут бізнесу та технологій за спеціальністю «Менеджмент та адміністрування». Працював на будівництві, пізніше – у торговельній сфері. Разом із дружиною виховував сина.

«– Сашко завжди йшов до людей з добром, що знаходило відгук у їхніх серцях. Побратими казали, що він був для них опорою, вмів брався за справу, виручав, нікому не відмовляв у допомозі. Коли був на завданні, телефонували, просили швидше повернутися у стрій, – розповідає дружина полеглого захисника **Наталія**. – Для нього це було справжнє побратимство. Він навіть сам попросився на передові позиції, щоб зм'якшити тих, хто вже давно не випускав із рук зброю... Після цього мріяв побувати вдома, зустрітися зі мною, батьком і сином, якого прагнув виростити справжнім чоловіком...»

Володимир Щерба став у стрій навесні 2025 року. Воював у складі 80-ї окремої десантно-

ЩЕРБА ВОЛОДИМИР
ЮРІЙОВИЧ

штурмової Галицької бригади. На посаді оператора БПЛА роти ударних безпілотних авіаційних комплексів «Foxglove» нищив ворожі цілі на Сумському напрямку. Свій останній бій прийняв 5 вересня. Йому навечно залишилося 30 років.

Народився **Володимир Щерба** 2 жовтня 1994 року у Вінниці. Після навчання у 16-й школі здобув освіту у Київському політехнічному інституті ім. Ігоря Сікорського. Проте справжнім його покликанням стала мистецька нива. Брав активну участь у громадському та культурному житті Вінниці. Був співзасновником об'єднання «Плай» і культурного простору «Піч», мав на рахунок чимало організованих у місті проєктів та фестивалів, серед яких «Ticket to the Sun». Загибель **Володимира** стала важким ударом для його рідних і близьких, друзів і колег. Не дочекалася **Володимира** живим із війни й молода дружина.

– **Володя** багато зробив для розвитку культури, та ще більше у нього було планів. Любив цей світ: природу, гори, ріки... Мріяв подорожувати та знімати документальні фільми про те, що бачить, і так, як міг відчувати лише він. Але найбільше мріяв про вільну країну, про те, щоб українська культура розквітала, й була знана в усьому світі, – додає брат загиблого **Олександра**.

13 вересня Вінниця провела останню земною дорогою двох захисників України – **Юрія Стогнія** та **Богдана Давидюка**.

Уродженець Херсонщини **Юрій Стогній** зустрів повномасштабне вторгнення рф курсантом Житомирського військового інституту ім. С. П. Корольова. Вже у перші дні великої війни після дострокового випуску юнак підписав контракт зі Збройними силами та пішов боронити Україну. У бойовій біографії воїна – капітана, помічника начальника служби охорони Державної таємниці окремої аеромобільної Сло-

СТОГНІЙ ЮРІЙ
ОЛЕКСАНДРОВИЧ

божанської бригади Десантно-штурмових військ ЗСУ – були Харківський, Донецький, Запорізький напрямки. Під час запеклого зіткнення із ворогом 28 квітня поблизу с. Закітне Краматорського району **Юрій** отримав множинні осколкові та вогнепальні поранення, не сумісні з життям. Воїн відійшов у вічність 9 вересня, за місяць до свого 24-го дня народження.

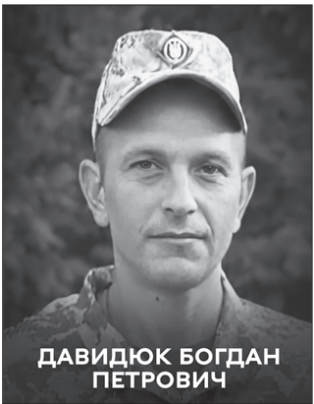
Нині вся його родина, яка через окупацію була змушена залишити рідний дім, збиралася у Вінниці, аби гідно провести свого **Юричка** в останню путь.

Він народився 8 жовтня 2001 року у селі Шевченко Чаплинського району Херсонської області. Змалку мріяв присвятити своє життя військовій справі та готувався до цього, загартовуючи тіло й дух. Займався спортом, захоплювався скелелазінням. А вже під час навчання у Житомирському військово-інституті показав себе як вправний атлет на заняттях з військового п'ятиборства. Брав участь у змаганнях, де нерідко посідав призові місця.

Початок повномасштабного вторгнення змусив **Юрія** швидко подорожувати. Як військовослужбовець він був відповідальним, вмотивованим, наполегливим і сміливим. Безстрашно боровся за свободу України.

– У нас велика сім'я. П'ятеро дітей – троє дівчат і двоє хлопців. **Юрич**, хоч і не був старшим, але завжди відчував його надійне плече. Він турбувався про всіх, наставляв, підтримував. Своїх сестричок обожнював, а молодшого брата виглядав із пелюшок. Доброта й людяність **Юрія** вабили до нього людей. Де б не був, знаходив друзів. Умів бути відданим, чесним, відкритим. Він прожив достойно, хоч і так коротке життя, – каже мама **Небесного Воїна** **Наталія**.

Богдан Давидюк захищав Україну від ворога у 2015–2016 роках у зоні проведення ООС. А у

ДАВИДЮК БОГДАН
ПЕТРОВИЧ

2020-му повернувся у стрій, вкотре долучившись до своїх побратимів з 28-ї окремої механізованої бригади ім. Лицарів Зимового Походу. Початок повномасштабного вторгнення зустрів на укріплених позиціях у Миколаївській області, далі була Донецьчина: Костянтинівка, Бахмут, Покровськ... Як старший солдат, навідин-оператор бойової машини підтримував вогнем піхотинців, перебував на найгарячіших ділянках фронту. Після бою 25 листопада 2024 року біля села Дилівка Краматорського району довгий час вважався зниклим безвісти і лише днями факт його загибелі був підтверджений експертизою ДНК. Воїн навечно залишився 43-літнім.

Народився **Богдан Давидюк** 10 січня 1981 року в селі Кордишівка Вінницького району, проте все його життя було пов'язане з Вінницею. Тут закінчив школу № 27 і почав свій трудовий шлях. До участі в ООС працював на будівництві. Пізніше, до укладення нового контракту зі Збройними Силами, – на консервному заводі у селищі Вороновиця. Там **Богдан** жив зі своєю дружиною, для сина якої став справжнім батьком. Мав і двох доньок від першого шлюбу, яких безмежно любив.

Коли **Богдан** удруге йшов боронити країну від ворога, сказав, що не може спокійно дивитися на те, як ворог розриває Україну. «Піду допоможу своїм лицарям, а вже потім сидіти вдома з вами», казав, – розповідає дружина полеглого воїна **Ольга**. – Він робив усе для своїх хлопців. Коли мав час, варив їсти, все лагодив і майстрував. Вони за це його дуже цінували, поважали. **Богдан** вмів гарно малювати, займався різьбою по дереву. Навіть із війни приносив невеличкі скульптурки рідним. Взагалі мав велике добре серце, любив усіх нас, матір, братів, сестричку...»

14 вересня Вінниця провела останню земною дорогою двох захисників України – **Віталія Зубаня**. Він мобілізувався до війська на

ЗУБАНЬ ВІТАЛІЙ
МИКОЛАЙОВИЧ

початку цього року. Захищав рідну землю у складі 120-ї окремої бригади Сил територіальної оборони ЗСУ. Був кулеметником. Свій останній бій прийняв 3 вересня поблизу міста Вовчанськ Чугуївського району Харківської області. Йому було 45 років.

– **Віталій** завжди казав, що перемога буде за нами. Ніколи не сумнівався у цьому. Казав, щоб і ми вірили. Адаже віра – не сліпа й завжди додає сил тим, хто бореться на стороні світла, розповідає сестра полеглого воїна **Світлана**.

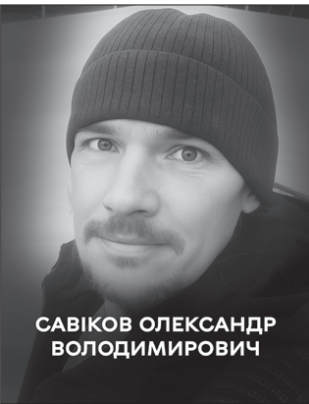
Народився **Віталій Зубань** у селі Вапнярка Тульчинського району на Вінничині 6 липня 1980 року. Після закінчення 9 класів місцевої школи здобув професію електрогазозварювальника. Своєю часу працював на Вінницькому хімзаводі, з'єднав не одну металеву конструкцію на будівельних майданчиках міста. Із рідних у нього залишилася мама, сестра та донечка.

– **Віталій** по життю був великим оптимістом. Любив усіх смішити, хотів бачити поруч веселі обличчя без смутку та печалі, – каже **Світлана**. – Мріє ж мав такі, як у всіх: щоб донечка була руч, щоб у неї все складалося якнайкраще. А в останню нашу з ним розмову повідомив, що хоче після перемоги купити собі гарну хатину та спокійно доживати віку з вулочки у руках. Так він уявляв собі просте земне щастя...»

15 вересня Вінниця попрощалася із загиблим на війні оборонцем України **Олександром Савіковим**.

Він рвався на передову з перших днів повномасштабного вторгнення рф, але як батька трьох ще тоді неповнолітніх дітей йому довелося зачекати. Вінничанин став до зброї торік, був стрільцем 1-ї окремої танкової Сіверської бригади. Воював на Курському напрямку. Загинув цього року 15 лютого поблизу села Лебедівка. Життя воїна обірвалося у 40 років.

Після того бою **Олександр Са-**

САВІКОВ ОЛЕКСАНДР
ВОЛОДИМИРОВИЧ

віков вважався зниклим безвісти, проте родина вже точно знала – надії немає. Про це їм сповістив один із його побратимів, якому вдалося вижити.

– **Сашко** не був із тих, хто просто серед ночі тікав від небезпеки у світ за очі, він вважав своїм обов'язком, як і всі ми, будь-що захистити країну, виконати поставлені завдання. Сідав у панцерник, брав зброю, гранати... Цього разу не поталанило... Але хочу сказати, що ваш син не був із лякливого десятка. Він не осоромився перед країною, гордість ним...», – йдеться у голосовому повідомленні, надісланому матері воїна.

Народився **Олександр Савіков** 21 червня 1984 року у Вінниці. По закінченні 18-ї школи поїхав до столиці опановувати одну із найнебезпечніших професій – промислового альпініста. Досягті майстерності в цій сфері йому допомогла вроджена безстрашність, любов до екстриму та жага випробувати себе на міцність, каже мати полеглого воїна **Лариса Іванівна**. А поза роботою він був турботливим чоловіком, добрим батьком для трьох дітей, разом з якими не обділяв увагою та теплом і доньку своєї дружини.

– **Сашко** був відвертим в усьому, у вічі казав, що думає, не кришив душою й не тримав камінь за пазухою. Таких же людей обирав собі за друзів, з якими був нерозлучним, – розповідає сестра **Героя** **Лілія**. – Хоч у шкільні роки й не захопився наукою, у дорослому житті проявив себе як багатогранну особистість. Гарно малював, багато читав, вивчав історію. А ще любив подорожувати. Вітім, куди б не їхав, у його серці завжди була Україна. З нею, казав, не може зрівнятися жодна країна світу...»

Поховали воїнів на Алеї Слави Сабарівського кладовища. Щирі співчуття рідним полеглих захисників.

Вічна пам'ять і слава героям!

Інф. ВГ

Сергій МОРГУНОВ:

«Нехай техніка рятує життя»

Підтримка бойового підрозділу Вінницького полку Нацгвардії

Вінницька міська рада разом із Міжрегіональним координаційним гуманітарним штабом продовжує підтримувати військових, які захищають Україну від ворога. Дня-

ми відбулася чергова передача спецтехніки для бійців Вінницького полку Нацгвардії за пріоритетом «Безпека та оборона», на який цього року в бюджеті громади передба-

чили понад 1 млрд грн.

Як повідомив Вінницький міський голова **Сергій Моргунов**, міська влада з початку повномасштабного вторгнення на системній основі підтримує 67 військових частин. І додав:

– Це вже п'ятнадцята передача в рамках роботи Міжрегіонального координаційного гуманітарного штабу. Нацгвардійцям, вінницькому полку, який на різних ділянках фронту виконує бойові завдання, ми передаємо 150 FPV-дронів, 50 FPV-дронів із оптоволоконним зв'язком і два потужні автомобілі з гарними

характеристиками. Нехай техніка рятує життя.

Один з нацгвардійців подякував за згуртовану допомогу у боротьбі з ворогом. За його словами, авто у зоні бойових дій критично важливі, як і, власне, дрони. Отримана партія «залізних пташок» має більшу вантажопідйомність – ці FPV здатні нести важчі боеприпаси, а отже, вони значно ефективніші.

– Така підтримка допомагає нашим козакам перемагати та впевнено наближати перемогу. Завдяки зусиллям команди МКГШ наша військова частина систематично отримує обладнання, яке є

вкрай необхідним на передовій, – каже перший заступник командира частини – начальник штабу підполковник **Сергій Близнюк**.

З оборонцями зустрілися і депутати Вінницької міської ради – координатори Міжрегіонального координаційного гуманітарного штабу **Ярослав Матвійчук** і **В'ячеслав Тер-**

ліковський. Нагадаємо, бюджет громади на 2025 рік розподілений згідно з ключовими принципами та пріоритетами «Безпека та оборона», «Стойкість», «Турбота». До слова, Вінниця серед лідерів за обсягом підтримки Сил оборони у 2024 році.

Наталка ТЕРЕН

БРИТАНСЬКІ ПАРЛАМЕНТАРІ У ВІННИЦІ

Місто демонструє стійкість громади, досвід ветеранської політики та розвиток бізнесу під час війни

Вінницька міська рада приймала високоповажну делегацію з парламенту Великої Британії. Представники Палати громад зустрілися з міським головою **Сергієм Моргуновим**, побували у муніципальному інноваційно-технологічному парку «Кристал», спілкувалися з представниками релокованого бізнесу, ознайомилися з місцевою ветеранською політикою і відвідали Донецький національний університет імені Василя Стуса.

Британці приїхали до Вінниці з метою глибше зрозуміти життя українських міст у час війни, побачити їхні реальні виклики та дізнатися, як громади втримують економіку, освітній і гуманітарний напрями попри загрози та болючі втрати.

Гості з Великої Британії відвідали муніципальний інноваційно-технологічний парк «Кристал», де зустрілися з представниками релокованого бізнесу, ознайомилися з досвідом ветеранської політики та побачили, як Вінниця адаптує на практиці різні моделі підтримки.

Сергій Моргунов розповів:

– Ми показали наш індустріальний парк, зокрема зруйноване рашистами підприємство. Вони (британці – ред.) зустрілися з представниками релокованого бізнесу, ознайомились із нашою ветеранською політикою, побачили її в дії. Важливо показати представникам демократичного світу, а Велика Британія – одна з тих країн, що підтримує Україну з перших днів війни, які ми згуртовані, як боремося з російською навалюю. Йдеться не лише про героїчну боротьбу наших сил оборони, а й про економічну основу – релокований бізнес, індустріальні парки, підтримку стартапів.

Вінничани поділилися досвідом впровадження місцевої ветеранської політики з урахуванням потреб українських захисників і їхніх родин. Цей напрямок зацікавив британських парламентарів не випадково, адже у Великій Британії вже зараз обговорюють виклики, які можуть постати після участі їхніх військових у глобальних конфліктах.

– Представники парламенту відкрито говорять про інтерес до нашого досвіду. У них вже є запит на моделі підтримки ветеранів. Обговорювали й питання реабілітації українських захисників у країнах Європейського Союзу. Очікуємо посилення і поглиблення співпраці між нашими державами як на рівні муніципалітетів, так і в бізнесі й громадянському суспільстві, – наголосив міський голова.

Серед прикладів стійкості – компанія «Пірена», яка виготовляє одяг для рятувальників. Її засновник **Володимир Грищенко** розповів, що підприємство було створене у Сіверськодонецьку, але з 2014 року працює у Вінниці. І додав:

– Тут знайшли підтримку і зуміли відновити свою роботу. Ми не просто вціліли, ми розвиваємося. З початком війни у 2014 році ми змушені були евакуювати людей і частину обладнання. У нових умовах вдалося відновити бізнес, і зараз ми забезпечуємо спецпідрозділи сучасним спорядженням.

Ці історії і те, як українському бізнесу вдається зберегти стійкість в умовах війни, справили враження на британців. Представниця Палати громад від Уельсу **Нія Гріффіт** сказала:

– Ми глибоко вражені тим, що побачили у Вінниці. Це стосується не лише інфраструктури чи бізнесу, а насамперед людей. Ваші історії релокації, відновлення –

це надзвичайно потужні приклади. Те, як ви не лише зберегли бізнес, а й розвинули його. Це справжній приклад для наслідування.

Велика Британія – один із найактивніших союзників України. Завдяки попередній роботі амбасадорки Вінниці **Вікторії Вдовиченко**, співдиректорки програми «Майбутнє України» Центру геополітики Кембриджського університету та у співпраці з об'єднанням «Британські друзі України» візит найбільшої парламентської делегації у Вінниці став можливим. Вона зауважила:

– Однією з тем наших зустрічей стала саме відбудова і, зокрема, інтерес британської сторони до впровадження «зелених» проєктів відновлювані джерела енергії, екологічної та сталого розвитку. Саме у Вінниці вже реалізовано низку таких ініціатив. Зокрема у 2024 році, за підтримки Американських Рад було втілено два проєкти (у вересні та листопаді), на які були запрошені представники інших міських рад. Вінниця демонструє не лише стійкість, а й здатність ділитися цією стійкістю з іншими.

Ще однією важливою метою візиту було налагодження діалогу з потенційними інвесторами. Тож амбасадорка додала:

– У складі делегації були представники Палати громад Великої Британії, які працюють безпосередньо з бізнесами у своїх регіонах. До Вінниці прибули парламентарі з Англії, Шотландії та Уельсу. Деякі з них відзначали внесок українців у розбудову британської економіки і водночас шукали шляхи для підтримки України в умовах війни.

Для більшості учасників це був перший візит до Вінниці. Парламентарі побачили, як швидко бізнес і громада відновлюються й готові до співпраці.

Окремий блок візиту був присвячений освіті. Парламентарі побували у Донецькому національному університеті ім. Василя Стуса, закладі, який у 2014 році вимушено переїхав із Донецька до Вінниці.

– Ми мали можливість побачити інноваційні рішення в технопарках, поспілкуватися з підприємцями, які будують нову економіку, і відвідати Донецький університет. Його переїзд з окупованого Донецька та відновлення діяльності у Вінниці – це приклад надзвичайної витримки та віри в майбутнє, – наголосила парламентарка.

Особливим моментом стало покладання квітів до меморіалу жертв трагедії на площі Перемоги, що стала символом болю для Вінниці після російського ракетного удару влітку 2022 року. Гості кажуть, усвідомили, що попри динамічний розвиток, Вінниця – це місто, яке не оминула війна. Загрози та обстріли залишають відбиток. Але водночас саме тут відчувається глибока солідарність, рішучість і надія.

На завершення візиту Нія Гріффіт, член Палати громад від Уельсу, поділилася особистим: на її жакеті прапор Британії та жовто-блакитний стяг. Вона пояснила:

– Я часто ношу значок з українським прапором у британському парламенті, і не я одна. Якщо ви приїдете до Великої Британії, ви побачите українські прапори скрізь: на державних установах, у вітринах магазинів, на вулицях. Це не просто символи. Це прояв глибокої поваги та підтримки вашого народу. Ми залишаємо Вінницю з іще більшою мотивацією допомагати Україні в уряді, в парламенті, в громадах, на всіх рівнях.

Візит британської делегації – важливий крок у партнерстві між Україною та Великою Британією, особливо в умовах війни. Вінниця вкотре продемонструвала, що є не лише містом стійкості, а й прикладом ефективної взаємодії громади, бізнесу, освіти та міжнародної підтримки.

Софія ШЕРЕМЕТ

Засклили вікна, виконали ізоляційні роботи

У Вінниці продовжують надходити повідомлення про пошкодження внаслідок атаки 10 вересня, триває обстеження постраждалих об'єктів

У Вінниці триває ліквідація наслідків ворожої атаки на місто 10 вересня. Додаткові повідомлення про постраждале майно продовжують надходити. Станом на 15

вересня на Цілодобову варту надійшло 72 звернення із 34 будинків.

Олександр Ситник, директора департаменту житлового господарства, повідомив:

– За останні дні маємо інформацію, що люди виявляють додаткові ушкодження. Тому на місцях продовжують працювати бригади, які проводять обстеження завданних збитків і складають відповідні акти.

Внаслідок атаки переважно постраждали будинки на вулиці Залізничній та Немирівському шосе, серед яких більшість – приватні домоволодіння. Водночас пошкоджено також 8 багатоповерхівок за адресами: вул. Лук'яненка, 33, вул. Учительська, 12, вул. О. Антонова, 22, вул. Гетьмана Мазепи, 9-А, Немирівське шосе, 80, 84, 86 і гуртожиток на Немирівському шосе, 82, який постраждав найбільше. Тут повибивало шибки та двері на сходових клітинах. Крім того, частково пошкоджені

вікна в оселях.

Тут, а також у будинку № 80 на Немирівському шосе 11 вересня аварійні бригади завершили ізоляційні роботи. Пошкоджені вікна та балконні двері закрили поліетиленовою плівкою, аби після усіх необхідних процедур почати відновлювальні роботи.

– На жаль, бюджетний процес не дозволяє виконувати певні види робіт "сьогодні на сьогодні", адже є певні процедури, яких ми маємо дотримуватися. Водночас у двох багатоповерхівках №№ 84 та 86 на Немирівському шосе уже засклили вікна в місцях загального користування й там, де були дерев'яні вікна. Це зробили силами управлінської компанії, яка їх обслуговує, – додає Олександр Ситник.

Щодо приватного сектора, то тут роботи виконувалися силами мешканців і спеціальних бригад (останні працювали впродовж минулої п'ятниці). Завдяки цьому вда-

лось усунути значну частину пошкоджень.

На інших об'єктах приватного сектора виконали ізоляційні роботи, щоб закрити будинки від опадів. Відновлювальні роботи розпочнуть одразу після завершення необхідних бюджетних процедур.

Іван ОСИПЕНКО

Про ставлення до людей і повагу до їхніх потреб

У Вінниці бізнес долучається до створення доступного простору в середмісті

У Вінниці триває облаштування першого комплексного маршруту в межах флагманського проєкту Міністерства розвитку громад та територій «Рух без бар'єрів», ініційованого першою леді Оленою Зеленською. Важливу роль у цьому процесі відіграє соціально відповідальний бізнес, який разом із владою долучається до створення комфортного міського середовища.

Так, у середмісті Вінниці вже три заклади, розміщені на маршруті, облаштували доступний простір для відвідувачів. Зокрема у кав'ярні «Inside» облаштовано вхідну групу та інклюзивну вбиральню. Артпростір «Етночари» є повністю безбар'єрним: там облаштована вхідна група, інклюзивна вбиральня, а також доступний ліфт на другий поверх. У ресторані Family Garden відвідувачі можуть скористатися простором великого залу та інклюзивною туале-

тною кімнатою.

Начальниця відділу безбар'єрності департаменту відновлення та розвитку Вінницької міської ради **Євгенія Штельмах** розповіла:

– Безбар'єрність – це не лише питання інфраструктури, це передусім ставлення до людей і повага до їхніх потреб. Створення комфортного міського середовища – спільна відповідальність влади, бізнесу та громади. Об'єднуючи зусилля, ми робимо Вінницю зручною і привітною для всіх її

жителів і гостей. Напередодні міська рада підписала меморандуми про співпрацю з низкою закладів в контексті розвитку доступного середовища. Переконані, що такі ініціативи демонструють: бізнес може бути активним партнером у формуванні інклюзивного міста та спільно з громадою робити його справді комфортним для кожного та кожної. Якщо представник бізнесу виявив бажання долучитися до підписання меморандумів, варто звернутись

за телефоном до відділу безбар'єрності (0432)59-54-07 або листом на електронну пошту: DRD@vmr.gov.ua.

Амбасадорка проєкту «Рух без бар'єрів» та голова ГО «Гармонія» **Людмила Нецкіна** зауважила, що безбар'єрність дає свободу. І додала:

– Доступність дозволяє мені відчувати себе рівною серед інших і користуватися містом, закладами та різними послугами без обмежень. Зараз у Вінниці все

більше закладів облаштовують безбар'єрні входи та вбиральні для зручності своїх відвідувачів, і дуже приємно усвідомлювати, що можна самостійно обирати, куди піти без зайвих труднощів. Це дає можливість по-справжньому насолоджуватися життям у місті. Для овідки: «Рух без бар'єрів» – флагманський проєкт Міністерства розвитку громад та територій – втілюється в межах ініціативи першої леді Олени Зеленської «Без бар'єрів» та охоплює 15 пілотних громад, де створюються безбар'єрні маршрути. Нині це Київ, Одеса, Дніпро, Житомир, Тернопіль, Львів, Рівне, Чернівці, Полтава, Вінниця, Славутин, Кропивницький, Буча, селища Опішня та Бородянка.

Софія ШЕРЕМЕТ

«Простір взаємодії»: зберігаючи людяність і віру в перемогу

Вінничан запрошують на форум розвитку організацій громадянського суспільства (ОГС) за підтримки міської ради

27 вересня о 12:00 на Європейській площі відбудеться міський форум розвитку організацій громадянського суспільства «Простір взаємодії». Захід має на меті зміцнити згуртованість громади, підтримати живий діалог між жителями та громадськими ініціативами, створити відчуття єдності і взаємної підтримки. Подія реалізовується громадською спільнотою «Мережа організацій громадянського суспільства «Місто змістів» у партнерстві з КП «Інститут розвитку міст» за підтримки Вінницької міської ради.

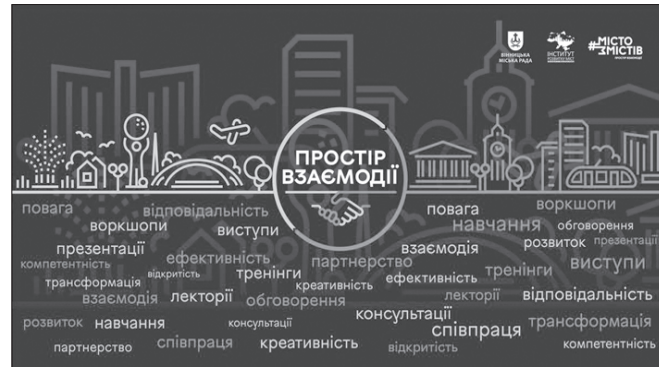
У складні часи люди потребують простору для обміну досвідом, пошуку нових ідей і партнерства, щоб разом долати виклики, які постали перед містом і країною. Це не лише про розвиток, а й про психологічну та соціальну підтримку – адже спільні дії, взаємодопомога і бачення майбутнього додають впевненості та сили рухатися вперед, зберігаючи людяність і віру в перемогу.

Запрошуємо організації, ініціативи та активних вінничан долучатися до спільного творення Простору взаємодії. Форум – відкритий захід для кожного. Можна буде ближче познайомитися з Мережею ОГС «Місто змістів», яка об'єднує активні організації міста задля співпраці та впливу на зміни, дізнатися, чим займаються

вінницькі громадські організації, спробувати себе у практичних воркшопах, майстеркласах, дізнатися про кращі практики взаємодії громади, влади та бізнесу і відчути, що громадянське суспільство – це не хтось далекий, а ми з вами, – наголошує голова Координаційної ради Мережі ОГС «Місто змістів» **Олена Солод**.

У програмі практичні воркшопи, лекторії, ярмарок ГО, майстерки для дітей і дорослих, лотерея з цікавими та корисними призами і, звісно, нові знайомства та зустрічі. Про деталі можна довідатися на Фейсбук-сторінці події. Радимо стежити за оновленнями.

Наразі триває реєстрація громадських організацій та ініціатив, які хотіли б розповісти про себе зі сцени, провести

воркшоп або долучитися до інших активностей.

Реєстрація триває до **20 вересня**.

У разі оголошення повітряної тривоги захід буде призупинено до відбою.

Інф. ВГ

Десять приводів для гордості

Козацький стратег Іван Богун, архітектурний батько Вінниці Григорій Артинів, дерев'яний храм, збудований без жодного цвяха, 70-метровий струмисько води, а також водонапірна вежа, яка сповіщає про час, – всі ці унікальні постаті та об'єкти лише частина з десяти приводів для гордості. Їх відкривали для себе учні вінницьких шкіл під час уроків вінницького міста. Незвичний формат, ігри, дослідження, міні експедиції, дитячі емоції. Так на передодні 662-ї річниці рідного міста його юні жителі визначили приводи пишатися ним.

Цикл тематичних уроків вінницького міста назвали «10 приводів для гордості». Ініціатива стала частиною відзначення Дня міста й покликана розширити знання учнів про унікальність рідного краю.

Загалом проведено 1015 уроків вінницького міста для 27695 учнів з 1 по 11 клас. Кожен урок мав свій формат, але спільну мету – побачити Вінницю й відчути її серцем. Впевнена, саме з таких ініціатив починається справжня любов до рідного міста, – наголосила начальниця відділу виховання та позашкільної роботи департаменту освіти міської ради **Наталія Перекрестенко**.

Під час підготовки до уроків вчителі разом з дітьми досліджували старовинні вулички, архітектуру, легенди, постаті відомих вінничан, пам'ятки культури і навіть гастрономічні цікавинки міста. Директорка ліцею № 33 **Наталія Сидоренко** каже:

– Розповідаємо дітям про історію міста,

видатних людей, архітектурні пам'ятки та цікаві місця. Завжди помічаю, з якою любов'ю й ніжністю діти говорять про наше рідне комфортне місто. Залучаємо їх через ігри та активності, щоб було цікаво пізнавати Вінницю. Для молодших це більш рухливі, інтерактивні форми. Для старших – науковий підхід: дослідження пам'яток, проектна діяльність. Іноді навіть ми, дорослі, дізнаємося щось нове від дітей.

Уроки відбувалися не лише в класних кімнатах, а й просто неба – під час пішохідних прогулянок, екскурсій. Молодші школярі складали мапи, брали участь у квестах, старші готували мультимедійні проекти, презентації, проводили віртуальні експедиції, пробували себе у ролі гідів.

Другокласник Сашко хоч і переїхав до Вінниці з Маріуполя, за кілька років полюбував наше місто, як рідне. На уроці він активно бере участь в інтерактивній грі, ділиться фактами, які щойно відкрив:

– Фонтан «Рошен» відомий у всьому світі тим, що підкидає воду на 70 метрів! А я чомусь думав, що на максимум 50. Фонтан розміщений у Південному Бузі біля острова Кемпа. До острова раніше можна було дістатися спеціальним містком. А ліс там, щоб кисню більше було...

Діти досліджували, аналізували, ставили запитання, робили власні висновки. Ще більше фактів учні прагнуть розповісти своїм рідним.

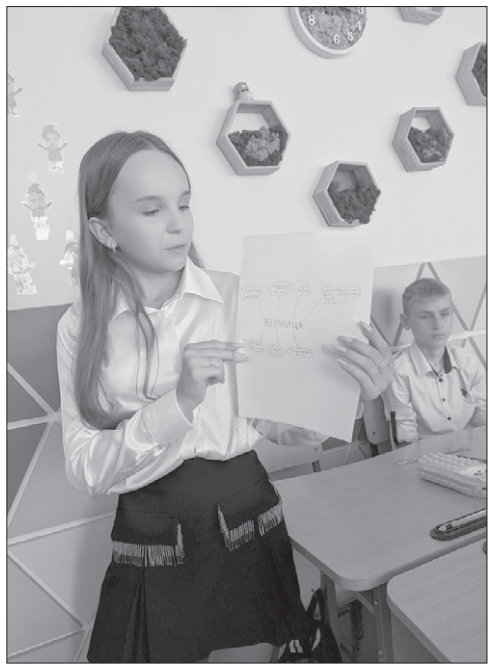
Однокласниця Сашка така ж захоплена:

– Такі уроки просто вау! Наприклад, сьогодні я дізналася, що вежа в Лісопарку вища на 30 метрів за Ейфелеву вежу в Парижі! Виявилось, що чимало того, що вважалося буденним, насправді унікальне. Під час уроків школярі дізналися про видатних земляків, найстаріші вулиці міста, підземелля, цікаві локації для туризму, перші театральні постановки, інженерні досягнення Вінниці.

Наталія Сидоренко додає:

– Найголовніше це емоції. Ми бачимо, як очі дітей світяться, коли вони дізнаються щось нове про Вінницю. У багатьох з'являється відчуття «я частинка цього міста, і мені є чим пишатися». А це найкращий результат, якого ми й хотіли досягти.

Ольга ГУСАК

«Вулик» для вчителів

У Вінницькому ліцеї № 26 ім. Дмитра Майбороди створили сучасний цифровий освітній центр, де педагоги з усієї громади зможуть опановувати новітні цифрові інструменти, підвищувати кваліфікацію та обмінюватися досвідом. Центр дасть можливість навчитися ефективно працювати з Google Classroom, створювати інтерактивні завдання і тести, проводити відеоуроки, планувати заняття, організовувати спільну роботу з учнями. А відтак підвищити якість викладання, зробити навчання більш цікавими та сучасними. Отже, вчителі не відставали від стрімких технологічних змін і потреб учнів.

Центр «Вулик» створено за підтримки Вінницької міської ради та компанії Google. Міська рада профінансувала ремонт і оснащення рекреації закладу.

Вінницький міський голова **Сергій Моргунов** повідомив:

– Готуємо до відкриття цифровий центр. Ми створили його спільно з компанією Google на базі ліцею № 26, щоб вчителі всіх міських шкіл могли підвищувати навички використання IT-технологій і ширше застосовувати їх на уроках. Сучасні діти живуть у світі гаджетів. І школа не має відставати. Вже за тиждень педагоги зможуть розпочати тут навчання за програмою від фахівців Google.

Компанія передала для центру 35 Chromebookів, найближчим часом очікується інтерактивна дошка з проектором. Міський голова зазначив, завдяки такому простору вчителі отримають якісні цифрові інструменти й знання, які допоможуть зробити навчальний процес більш ефективним і цікавим, а також відповідати викликам часу. Google також залучив досвідчених тренерів, які навчатимуть учителів за найновішими методиками.

Компанія фінансує і роботу менеджера проекту, якого обрали серед місцевих педагогів, і забезпечує проведення тренінгів, семінарів.

Оксана Яценко, директорка департаменту освіти, додала:

– Проект «Вулик» – результат співпраці благодійного фонду «SaveD», «Google for Education», агенції CFC Big Ideas за підтримки Міністерства освіти і науки України та департаменту освіти Вінницької міськради. Центр надасть вінницькому вчителівству

можливість поліпшити свої професійні навички і стане важливим кроком у розвитку освітньої системи міста. В межах проекту створено сучасний освітній простір під тією ж назвою «Вулик», відкритий для всіх охочих педагогів.

У ліцеї кажуть, простір раніше був звичайною рекреаційною зоною, що не відрізнялася від інших. Після реконструкції він перетворився на сучасний, комфортний простір з усім необхідним обладнанням. Тут вчителі можуть не лише навчатися, а й обмінюватися досвідом.

– Освіта без цифрових

технологій сьогодні неможлива. Якщо школа відстає в цифровізації, вона втрачає інтерес учня. Учителю має бути лідером у класі, застосовувати сучасні інструменти, щоб навчання було цікавим і актуальним. Центр відкритий також для учнів, які зможуть долучитися до інтерактивних заходів і розвивати свої цифрові навички, – наголосила директорка ліцею № 26 **Сніжана Осипчук**.

Відкриття цифрового освітнього центру у Вінниці – важливий крок у модернізації освіти.

Ольга ГУСАК

● Вінницькою міською радою в особі Департаменту земельних ресурсів в електронній торговій системі «Прозорро.Продажі» опубліковано оголошення про продаж на земельних торгах у формі електронного аукціону вільної від забудови земельної ділянки несільськогосподарського призначення, розташованої за адресою: м. Вінниця, вул. Гетьмана Мазепи, площею 0,3400 га (кадастровий номер - 0510100000:01:059:0140), для будівництва та обслуговування адміністративних будинків, офісних будівель компаній, які займаються підприємницькою діяльністю, пов'язаною з отриманням прибутку, який відбудеться **14 жовтня 2025 року**.

Стартова ціна лоту визначена на рівні експертної грошової оцінки земельної ділянки 8 500 000,00 грн, без ПДВ.

Подати заяви на участь в аукціоні можливо до 13 жовтня 2025 року. Детальну інформацію по земельній ділянці можна переглянути за посиланням <https://auction.e-tender.ua/v2/aukcioni/LSE001-UA-20250911-84944>

Додатково нагадуємо, що для участі в земельному аукціоні необхідно зареєструватися на будь-якому електронному майданчику, підключеному до системи «Прозорро.Продажі», сплатити реєстраційний та гарантійний внески.

Обрати майданчик можна за посиланням <https://prozorro.sale/brokers/>

«ВІННИЦЬКА ГАЗЕТА» Засновник і видавець – трудовий колектив ТОВ «Редакція газети «Вінницька газета» Директор Наталія КОСМИНА		Внесення до Реєстру суб'єктів друкованих медіа: рішення Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення № 1206 від 11.04.2024. Ідентифікатор медіа – R30-04946/		«ВІННИЦЬКА ГАЗЕТА» ВИХОДИТЬ ЩОТИЖНЯ		Індекс 22771	
Адреса редакції: 21050 м. Вінниця вулиця Миколи Оводова, 15		Телефони: 65-69-48 приймальня; (068)044-36-79 бухгалтерія, реклама		Наклад 750. Зам. 250638		Набір, верстку та підготовку до друку здійснено комп'ютерним відділом «Вінницької газети»	
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій. За точність викладених фактів відповідає автор. Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети.		Рукописи, малюнки, фотографії не повертаються. За зміст реклами та оголошень відповідальність несе рекламодатель. ПР – політична реклама, СПОЖИВАЧ – на правах реклами.		Реєстраційне свідоцтво ВЦ № 1050-408ПР, видане Головним територіальним управлінням юстиції у Вінницькій області 18.03.2019 р.		Віддруковано у друкарні м. Вінниця, Гетьмана Мазепи, 12-Б	
				vingazeta@ukr.net			